

REGULAMENTUL (CE) NR. 211/2007 AL COMISIEI**din 27 februarie 2007**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele pentru emitenții care au o evidență financiară complexă sau care și-au asumat un angajament financiar important

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (5),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar ⁽²⁾ stabilește în detaliu informațiile care trebuie incluse într-un prospect, pentru diferite categorii de valori mobiliare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din directiva menționată. Aceste obligații de raportare a unor informații detaliate se referă, printre altele, la acele informații financiare privind emitentul, care trebuie incluse în orice prospect pentru a le permite investitorilor să înțeleagă situația financiară a emitentului respectiv.

(2) Totuși, există cazuri în care poziția financiară a emitentului este atât de strâns legată de cea a altor entități încât informația financiară privind aceste entități este indispensabilă pentru a da efect deplin articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE, respectiv pentru a se conforma obligației de a include în prospect toate informațiile necesare pentru ca investitorii să poată evalua în cunoștință de cauză poziția și perspectivele financiare ale emitentului. Astfel de cazuri pot apărea dacă investitorul are o evidență financiară complexă și dacă emitentul și-a asumat un angajament financiar important.

(3) De aceea, pentru a se asigura că articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE nu este privat de efect în cazurile enunțate și pentru a introduce o siguranță legală sporită în această privință, ar trebui clarificat faptul că obligațiile de raportare stipulate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 809/2004 trebuie interpretate în acest context ca fiind aplicabile, de asemenea, informației financiare referitoare la alte entități decât emitentul, în cazurile în care omiterea acestor informații ar priva investitorul de posibilitatea de a face o evaluare în cunoștință de cauză a poziției financiare a emitentului.

(4) Având în vedere că, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004, autoritățile competente nu sunt explicit obligate să solicite includerea unor informații pentru care nu există dispoziții specifice în anexele la regulamentul, este necesar să fie clarificate responsabilitățile autorităților competente în acest context.

(5) Atunci când emitentul are o evidență financiară complexă, există posibilitatea ca nu toate operațiunile comerciale întreprinse de emitent să figureze în datele evidenței financiare a acestuia; în schimb, operațiunile respective vor putea fi regăsite în rapoarte financiare elaborate de alte entități. Este probabil ca astfel de situații să apară: atunci când emitentul a făcut o achiziție importantă care nu figurează încă în bilanțurile sale contabile; atunci când emitentul este o societate holding nou-înregistrată; atunci când emitentul este compus din societăți comerciale care se aflaseră inițial sub control comun sau în proprietatea aceleiași entități, dar care nu au format niciodată un grup legal constituit; sau atunci când emitentul a fost creat ca persoană juridică separată, ca urmare a scindării unei societăți comerciale existente. În astfel de cazuri, în perioada pentru care emitentului i se cere să raporteze datele evidenței sale financiare, operațiunile comerciale ale emitentului s-au desfășurat, parțial sau în totalitate, prin intermediul unei alte entități.

(6) Cu toate acestea, deocamdată nu este posibilă stabilirea unei liste complete a celor care trebuie considerați drept emitenți cu o evidență financiară complexă. Este foarte probabil să fie create mereu tipuri noi și inovatoare de tranzacții, care să nu figureze printre cazurile incluse pe orice astfel de listă. De aceea, este nevoie de o definiție în sens larg a situațiilor în care un emitent ar trebui tratat ca având o evidență financiară complexă.

⁽¹⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

⁽²⁾ JO L 149, 30.4.2004, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1787/2006 (JO L 337, 5.12.2006, p. 17).

- (7) Ar trebui să se considere că un emitent și-a asumat un angajament financiar important dacă a încheiat un acord obligatoriu pentru achiziționarea sau înstrăinarea unei entități sau a unei întreprinderi importante, iar tranzacția respectivă nu este definitivată la data aprobării prospectului. În asemenea cazuri, este normal ca el să fie supus aceluiași obligații de raportare care se aplică și atunci când emitentul a definitivat deja achiziția sau vânzarea, cu condiția ca tranzacția, odată încheiată, să dea naștere unei modificări semnificative la nivelul activelor, al pasivelor și al profitului emitentului.
- (8) Deoarece cazurile în care emitentul are o evidență financiară complexă sau și-a luat angajamente financiare importante sunt atipice și pot fi chiar singulare, nu este posibil să se specifice, pentru fiecare caz imaginabil, informația necesară pentru a se conforma standardelor stipulate în Directiva 2003/71/CE. În consecință, documentația suplimentară care trebuie solicitată ar trebui să includă, pentru fiecare caz particular în parte, toate informațiile necesare pentru ca prospectul să satisfacă cerințele enunțate în articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE. De aceea, este corect ca fiecare autoritate competentă a emitentului să stabilească mai întâi, pentru fiecare situație în parte, dacă sunt necesare informații suplimentare, iar apoi să decidă care sunt acestea. Faptul că o autoritate competentă poate solicita astfel de informații suplimentare nu ar trebui să îi impună autorității competente respective aplicarea unor standarde mai înalte decât cele care pot fi deduse din articolul 13 din Directiva 2003/71/CE pentru examinarea informației furnizate sau a prospectului în general.
- (9) Dată fiind complexitatea fiecărui caz particular, nu ar fi nici fezabil, nici eficient să se specifice reguli detaliate, aplicabile uniform de către autoritățile competente în toate situațiile întâlnite. Trebuie adoptată o abordare flexibilă care să garanteze, pe de o parte, că obligațiile de raportare sunt eficiente și proporționale și, pe de altă parte, că investitorii sunt protejați în mod adecvat, prin furnizarea unor informații suficiente și relevante.
- (10) Nu ar trebui solicitate informații financiare suplimentare în cazurile în care informația financiară raportată în situațiile financiare consolidate și auditate ale emitentului însuși, în orice informație pro forma sau în orice documentație financiară întocmită folosind contabilitatea de fuziuni (când standardele contabile o permit) poate fi suficientă pentru a le permite investitorilor să își formeze o opinie informată asupra pasivelor și a activelor, a poziției financiare, a profitului și a pierderilor, a perspectivelor emitentului și ale garantului, ca și asupra drepturilor legate de asemenea valori mobiliare.
- (11) Dat fiind că nevoia de informații suplimentare poate apărea numai când prospectul se referă la acțiuni sau la alte valori mobiliare ce dau drept la acțiuni, este oportun ca, pentru determinarea unei asemenea necesități pentru un caz anume, autoritățile competente să se bazeze, în examinarea lor, pe cerințele expuse la punctul 20.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 809/2004 privind conținutul informației financiare și principiile contabile și de auditare aplicabile. Nicio autoritate competentă nu ar trebui să impună cerințe suplimentare față de cele stabilite la punctul 20.1 din anexa I sau să le facă mai oneroase. Totuși, autoritatea competentă ar trebui să poată ajusta aplicarea acestor cerințe în funcție de caracteristicile fiecărui caz în parte, respectiv în funcție de natura exactă a valorilor mobiliare, de substanța economică a tranzacțiilor prin care emitentul și-a achiziționat întreprinderea, de natura specifică a acelei întreprinderi și de informațiile deja incluse în prospect.
- (12) Atunci când evaluează necesitatea de a solicita informații suplimentare, autoritățile competente ar trebui să aibă în vedere principiul proporționalității. În cazurile în care există căi alternative pentru satisfacerea obligației stipulate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE, prin furnizarea unor informații financiare de alt tip sau prin prezentarea acestor informații în formate diferite, autoritatea competentă nu ar trebui să îi ceară emitentului să îndeplinească această obligație prin mijloace mai costisitoare sau mai oneroase decât o alternativă adecvată.
- (13) De asemenea, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare posibilitatea ca emitentul să nu aibă acces la informațiile financiare legate de o altă entitate: decizia de a solicita includerea unei astfel de informații, în cazul în care emitentul nu o poate obține depunând un efort rezonabil, nu ar constitui o măsură proporțională. Această observație poate fi relevantă mai ales în contextul unei achiziții ostile. De asemenea, poate să nu reprezinte o măsură proporțională solicitarea de a include informații financiare care nu există în momentul în care prospectul este scris sau de a audita, sau de a rescrie informația financiară suplimentară, în situația în care costurile pentru un emitent supus unei asemenea obligații întrec beneficiile potențiale previzibile pentru investitor.
- (14) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 809/2004 ar trebui modificat în consecință.
- (15) Comitetul european de reglementare pentru valorile imobiliare (CESR) a fost consultat pentru consilierea de natură tehnică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 809/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 paragraful al doilea, teza a doua este înlocuită cu următorul text:

„În conformitate cu articolul 4a alineatul (1), nicio autoritate competentă nu va solicita ca prospectul să conțină informații despre subiecte care nu sunt incluse în anexele I-XVII.”

2. Se adaugă articolul 4a, după cum urmează:

„Articolul 4a

Schema documentației de înregistrare a acțiunilor pentru cazurile de evidență financiară complexă sau de angajament financiar important

(1) Atunci când emitentul unei acțiuni care se încadrează la articolul 4 alineatul (2) are o evidență financiară complexă sau și-a asumat un angajament financiar important și, ca urmare, pentru satisfacerea obligației din articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE, este necesară includerea în documentația de înregistrare a unor elemente de informație financiară privind o entitate diferită de emitent, se va considera că aceste elemente de informație se referă la emitent. În aceste cazuri, autoritatea competentă din statul membru de origine va cere emitentului, ofertantului sau persoanei care solicită admiterea la negociere să includă aceste elemente în documentația de înregistrare.

Acele elemente de informație financiară pot include informații pro forma redactate în conformitate cu anexa II. În acest context, în cazul în care emitentul și-a asumat un angajament financiar important, orice informație pro forma de acest gen va ilustra efectele estimate ale tranzacției pe care emitentul a acceptat să o întreprindă, iar referințele din anexa II privind «tranzacția» trebuie interpretate în acest sens.

(2) Autoritatea competentă își va fundamenta orice solicitare, depusă în temeiul alineatului (1), pe cerințele stabilite

la punctul 20.1 din anexa I privind conținutul raportării financiare și principiile contabile și de auditare aplicabile, cu condiția să efectueze toate modificările convenite în conformitate cu oricare dintre următorii factori:

- (a) natura valorilor mobiliare respective;
- (b) natura și cantitatea de informație deja inclusă în prospect și existența informației financiare privind o altă entitate decât emitentul într-un format care ar permite să fie inclusă în prospect fără a-i aduce alte modificări;
- (c) datele cazului respectiv, inclusiv substanța economică a tranzacțiilor prin care emitentul a achiziționat sau și-a înstrăinat întreprinderea sau o parte a acesteia, precum și natura întreprinderii în cauză;
- (d) capacitatea emitentului de a obține informații financiare privind o altă entitate depunând un efort rezonabil.

Atunci când, într-un caz particular, se constată că obligația stabilită prin articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE ar putea fi îndeplinită prin mai multe metode, va fi preferată metoda cel mai puțin costisitoare și cel mai puțin oneroasă.

(3) Alineatul (1) nu afectează responsabilitatea în cadrul legislației naționale pentru nicio altă persoană, inclusiv pentru persoanele la care se referă articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE, privind informația conținută în prospect. Aceste persoane vor răspunde, în particular, de includerea în documentația de înregistrare a tuturor elementelor de informație cerute de autoritatea competentă, în temeiul alineatului (1).

(4) În sensul alineatului (1), emitentul va fi considerat ca având o evidență financiară complexă dacă sunt întrunite simultan următoarele condiții:

- (a) întreprinderea sa nu este reprezentată în întregime în mod corect, în momentul redactării prospectului, în datele evidenței financiare pe care este obligat să le raporteze în conformitate cu punctul 20.1 din anexa I;

(b) aceste inexactități afectează abilitatea investitorilor de a-și forma o opinie informată, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE; și

(c) informațiile privind întreprinderea sa care le sunt necesare investitorilor pentru a-și forma o astfel de opinie informată sunt incluse în raporturile financiare ale unei alte întreprinderi.

(5) În sensul alineatului (1), se consideră că un emitent și-a asumat un angajament financiar important dacă a semnat un acord obligatoriu de a efectua o tranzacție care, odată completată, ar putea aduce o modificare considerabilă la nivelul cifrei sale de afaceri.

În acest context, faptul că, în vederea definitivării tranzacției, un acord impune o serie de condiții, printre care se numără obținerea unei aprobări din partea unei autorități competente, nu ar trebui să împiedice considerarea acelui acord ca obligatoriu, dacă există un grad suficient de siguranță că aceste condiții vor fi îndeplinite.

În particular, un acord trebuie considerat obligatoriu dacă acesta impune condiții pentru definitivarea tranzacției care privesc rezultatul ofertei de valori mobiliare la care se referă prospectul sau dacă, în cazul unei propuneri de achiziții, oferta de valori mobiliare care fac obiectul prospectului are drept scop finanțarea acelei tranzacții.

(6) În sensul alineatului (5) din prezentul articol și al punctului 20.2 din anexa I, o schimbare semnificativă în situația emitentului înseamnă o variație de peste 25 % a

unui sau a mai multor indicatori ai dimensiunii întreprinderii aflate în posesia acestuia.”

3. La primul paragraf al punctului 20.1 din anexa I și la punctele 20.1 și 20.1 bis din anexa X, în fiecare caz după prima teză, se adaugă următorul text:

„Dacă emitentul și-a schimbat data de referință contabilă în intervalul pentru care îi sunt solicitate datele evidenței financiare, raportările supuse procedurii de auditare vor acoperi cel puțin 36 de luni sau întreaga perioadă în care emitentul a fost activ, respectiv perioada cea mai scurtă dintre cele menționate.”

4. La primul paragraf al punctului 13.1 din anexa IV, la punctele 8.2 și 8.2 bis din anexa VII, la punctul 11.1 din anexa IX și la punctul 11.1 din anexa XI, în fiecare caz după prima teză, se adaugă următorul text:

„Dacă emitentul și-a modificat data de referință contabilă în intervalul pentru care îi sunt solicitate datele evidenței financiare, raportările supuse procedurii de auditare vor acoperi cel puțin 24 de luni sau întreaga perioadă în care emitentul a fost activ, respectiv perioada cea mai scurtă dintre cele menționate.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 februarie 2007.

Pentru Comisie
Charlie MCCREEVY
Membru al Comisiei